

SALVADOR CRISTAU COLL
BISBE DE TERRASSA

ALÇA LA MIRADA

Orientacions pastorals per al curs 2026-2027

Començar un nou curs és començar una etapa nova i, per nosaltres, tractant-se del curs que iniciem com a diòcesi, a les parròquies, comunitats i moviments, es tracta d'una etapa en la que tots estem implicats, perquè com a batejats formem part de l'Església que és la nostra veritable família, en la qual hem nascut a una vida nova.

Comencem el curs "Alçant la mirada", que ha estat el lema de la recent visita del papa Lleó XIV, és a dir, amb Fe, amb sentit de transcendència, perquè sabem que tot el que fem és donar resposta a una crida, una iniciativa del Senyor present en la seva Església. Així doncs, partint d'aquesta iniciativa que sempre és de Déu, i sempre ha estat seva, ens cal deixar-nos moure per l'Esperit Sant, deixar que sigui Ell el qui porti la nostra vida i la vida de la seva Església. Per això ens cal aprendre a "escoltar-lo": "ESCOLTA Israel. El Senyor és el nostre Déu, el Senyor és l'ÚNIC. Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima i amb totes les forces..."(Dt 6, 4-5). Això és el que vol dir la "primacia de la gràcia", perquè Ell és el primer en tot. I ens cal aprendre a "discernir" què és el que Ell vol, el que ens ofereix per a viure en cada moment com a fills seus.

I per deixar-lo actuar a Ell primer, per escoltar-lo i discernir la seva voluntat, el més important és la pregària. La necessitem per a viure i créixer, per a madurar com a cristians. Per això hem de fomentar i trobar espais i moments de pregària personal i comunitària. Aprendre a escoltar a Déu que ens parla en la seva Paraula, i aprendre a escoltar-nos els uns als altres també.

Partint d'això, que és com un "principi i fonament", partint d'aquesta primacia de la gràcia, doncs, i davant de tantes necessitats i urgències que se'ns presenten, em permeto presentar-vos algunes orientacions o "prioritats" per al nou curs que estem començant.

1- Anunciar l'Evangeli

El "Primer anunci", però també el segon..., el de cada dia. Hem de deixar-nos de rivalitats, protagonismes, judicis, perquè ens urgeix l'amor de Crist (2Co 5,14). El món te fam i set de Déu. El món està cremant i necessita la font de la veritable aigua de la Vida: "Tot jo tinc set de vos, per vos es desviu el meu cor, com terra eixuta sense una gota d'aigua" (Sl 62,2).

Aquesta ha de ser la primera proposta per aquest curs: "Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat" (Mt 28,20). Es tracta del primer anunci i del que cada dia hem de fer present en el món. Fa anys, el Papa sant Pau VI ens recordava a la seva exhortació apostòlica *Evangelii Nuntiandi*: "Volem confirmar una vegada més que la tasca de l'evangelització de tots els homes constitueix la missió essencial de l'Església... Evangelitzar constitueix la felicitat i la vocació pròpia de l'Església, la seva identitat més profunda. Ella existeix per evangelitzar, és a dir, per predicar i ensenyar, per ser canal del do de la gràcia, reconciliar els pecadors amb Déu, perpetuar el sacrifici de Crist..." (EN, 14).

Això suposa plantejar-nos la iniciació cristiana -primer anunci, catecumenat, etc- com una prioritat que ha de ser transversal a tota l'acció de l'Església. En aquests moments, el desafiament de l'Església no és tant l'ateisme o la falta de fe, sinó la fam de Déu que es manifesta de maneres molt diverses. És important fer un esforç per escoltar i acollir aquesta set creixent de vida i d'espiritualitat.

Com ens va dir el papa Francesc: "El primer anunci o "kerigma", ha d'ocupar el centre de l'activitat evangelitzadora i de tot intent de renovació eclesial". Podríem dir que forma part de la dimensió evangelitzadora i missionera de l'Església. Però ens preguntem: les nostres estructures pastorals, estan al servei d'aquest primer anunci? Està present a les nostres accions pastorals? Si de veritat volem arribar a una autèntica conversió pastoral, el primer anunci s'ha de posar al centre de tota la nostra activitat pastoral. El pas de la pastoral de manteniment a la missió no es pot fer sense una aposta conscient pel primer anunci, situant-lo al centre de les nostres prioritats pastorals i començant per la pregària: «En veure les multituds, se'n compadí... Llavors digué als seus deixebles: la collita és abundant, però els segadors són pocs. Pregueu, doncs, a l'amo dels sembrats que hi envii més segadors" (Mt 9,36-38 - EG 164).

En la pràctica, un aspecte fonamental per a dur a terme aquesta missió és també la celebració del diumenge, que «no és un mer acte de devoció o un compliment normatiu», sinó l'experiència de ser poble de cridats i congregats per a ser enviats a la missió segons la crida del Senyor per a cadascú i el lloc que ocupem al voltant de la taula del Senyor. Es tracta de posar el diumenge en el centre de la nostra vida cristiana i la de les nostres comunitats.

Això es pot definir amb unes accions concretes:

- Crear grups d'evangelització a cada parròquia. Tenir present el primer anunci en els nostres plans, campanyes i projectes.
- Formar grups de pregària a cada parròquia, per tal de dur a terme la nostra acció des del seu veritable fonament.
- Oferir un itinerari de formació i d'inserció per als catecúmens per tal que se sentin acollits i integrats en les comunitats.

2- Continuar el procés de reestructuració diocesana

Gràcies a la reestructuració dels serveis diocesans les delegacions episcopals s'han agrupat en delegacions generals amb la finalitat de coordinar millor les propostes diocesanes. Tot i això, aquesta coordinació és, en no pocs casos, encara un desig a assolir, i el camí ens ha de dur també a una futura reestructuració de parròquies i arxiprestats. De fet hem començat ja a donar alguns passos en aquest sentit com heu pogut veure en la reorganització d'algunes parròquies: l'agrupació de la parròquia de Sant Cebrià de Valldoreix amb la de sant Joan Baptista i la de la Mare de Déu de Montserrat de La Floresta; la parròquia del Sant Esperit, amb les de Sant Pere i de Sant Valentí de Terrassa; l'agrupació també de les parròquies de Sant Martí de Sant Celoni, Santa Maria i Sant Esteve de Palautordera i de diversos pobles del Montseny; les parròquies de Sant Vicenç de Mollet del Vallès i de Santa Maria de Montmeló.

Són un exemple del procés començat per racionalitzar esforços i energies, i per continuar reflexionant amb els arxiprestes i entre tots. I és un camí que demana pregària, discerniment, i també reflexió perquè no es tracta només d'organització de serveis parroquials sinó de la possibilitat de que més mossens puguin viure junts, segons les possibilitats.

Accions concretes:

- Potenciar i concretar trobades de reflexió entre clergues i amb laics i religiosos, per tal d'aprofundir en aquest tema de la reorganització diocesana.
- Fomentar espais de vida en comú entre els preveres per expressar i compartir la fraternitat sacerdotal i una major coordinació pastoral.

3- La integració dels que venen de fora

El tercer objectiu a tenir present, perquè és també una realitat del moment que estem vivint, és la necessitat de passar d'una pastoral d'acollida a una veritable integració a les nostres comunitats d'aquells germans que han vingut de llocs, cultures i realitats diferents. Hem d'evitar parròquies i comunitats paral·leles, parròquies "exclusives".

Hem de passar d'una pastoral per a migrants a una pastoral amb migrants. Cal que la comunitat cristiana, amb els germans vinguts de fora, sigui el veritable subjecte eclesial de la pastoral, de la litúrgia i de la caritat, i que tota ella se senti implicada en l'evangelització i en el servei als pobres; i estan atents per respondre als reptes de la marginació i la pobresa.

És un testimoni que hem de donar al món i que el món necessita. El futur de la societat i de l'Església passa per la plena incorporació de les persones migrades. En relació amb això, cal actualitzar la identitat i el marc de referència de la pastoral i oferir, des de la diversitat aportada per les migracions, algunes claus per fer front als desafiaments del futur.

Accions concretes:

- Promoure una major coordinació entre els diferents àmbits d'acció social a la diòcesi, amb presència també dels germans vinguts de nou a casa nostra.
- Establir una major coordinació entre Càritas diocesana i els arxiprestats, i entre els diferents àmbits d'acció social a la diòcesi.

4- "Sinodalitat"

El procés sinodal en el qual tota l'Església està immersa vol dir caminar junts, remar junts, treballar conjuntament. Vol dir també fer-ho amb corresponsabilitat.

És significatiu el discurs del Sant Pare en l'obertura de l'any pastoral a la diòcesi de Roma el passat any 2025, en el que demanava una major implicació en l'aplicació de les propostes sinodals, i "treballar per la participació activa de tothom a la vida de l'Església". Ell remarcava, entre altres iniciatives, a la seva diòcesi de Roma, la necessitat de relacionar la iniciació cristiana i l'evangelització, la participació dels joves i famílies i la formació a tots nivells.

Al llarg d'aquests darrers anys hem reflexionat i parlat molt sobre la sinodalitat, el seu significat i el seu abast. A l'Equip Sinodal Diocesà aquest treball s'ha fet a partir de les aportacions dels diferents consells i organismes diocesans.

Es tracta bàsicament d'**aprendre a caminar junts**, des de la consciència eclesial que hem rebut en el nostre baptisme, aprenent a escoltar-nos els uns als altres per descobrir la voluntat de Déu. Aprendre a treballar en equips, a associar-se, a fomentar el diàleg en els consells i organismes diocesans. Aprendre a programar i avaluar junts per viure la nostra missió que, sobretot, consisteix en transmetre l'amor de Déu i la salvació. I això només ho podrem fer des de l'estimació sincera dels uns pels altres.

Suposa tenir consciència de pertinença a l'Església i del que això implica, l'aplicació pràctica de la corresponsabilitat en l'àmbit del discerniment, no en principi de les decisions que correspon a aquells que en tenen la missió i la responsabilitat. Però sí de la necessitat d'escoltar-nos tots, per tal de deixar que l'Esperit Sant parli a la seva Església, al seu Cos, i manifesti la seva voluntat. Perquè l'objectiu és aquest: no es tracta de prendre decisions per majories sinó d'escoltar la veu de l'Esperit i fer la seva voluntat. Discernir, segons el Sant Pare Lleó XIV és respondre a la pregunta: "Senyor, on ets?".

Al llarg del seglel l'Església ha viscut sempre aquesta experiència en els concilis locals i universals, encara que no sempre amb la mateixa solemnitat i importància. I així amb el pas del temps s'han anat establint organismes com en l'actualitat els consells d'economia. I més recentment, a les parròquies, també els pastorals. El Directori de la Parròquia així ho estableix, i a la nostra diòcesi varem elaborar uns estatuts marc amb aquesta finalitat. Semblantment podem afirmar sobre el consell pastoral arxiprestal, que el Directori de l'Arxiprestat estableix, i del qual també es van elaborar uns estatuts marc.

Un altre element important que caldrà anar posant en pràctica és el que es defineix com a "rendició de comptes i avaluació pastoral", i que fa referència no només a la transparència econòmica sinó també a la revisió i avaluació de les prioritats i accions pastorals amb la comunitat cristiana concreta. El recent discurs del Sant Pare a l'Assemblea diocesana de Roma ens convida a implantar l'avaluació pastoral perquè ajuda a revisar la nostra resposta a Crist i a generar comunitat.

Accions concretes:

- Afrontar la necessitat de la renovació dels Consells pastorals parroquials i la creació dels Consells parroquials i arxiprestals allà on encara no existeixen.
- Oferir materials i eines per a la formació de laics en sinodalitat.
- Integrar les comunitats religioses en la pastoral parroquial i diocesana.
- Potenciar el diaconat permanent.
- Introduir en les parròquies els mecanismes de rendició de comptes i avaluació pastoral.

Finalment, i seguint les indicacions de la Santa Seu, us convoquem el dissabte dia 5 de juny del proper 2027 a la **TROBADA SINODAL DIOCESANA** que tindrem al Centre Borja de Sant Cugat del Vallès, i de la qual informarem amb detall més endavant.

Com veieu, són quatre orientacions per plantejar-nos en les nostres programacions pastorals. Però sobre tot són uns objectius que hem de tenir assumits com a prioritats en les nostres intencions i els nostres cors.

Rebeu la meva cordial salutació, el meu agraïment per tota la tasca que feu, unit a la meva pregària, i la meva benedicció de pare i pastor.

Terrassa, a 24 de setembre de 2026, en la festivitat de la Mare de Déu de la Mercè.

† Salvador Cristau Coll
Bisbe de Terrassa